

{ אז נדברו }

פרשת בלק תשפ"ג | לסדר: "מה טובו אהליך יעקב" | גליון מספר: 608

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

**ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:**

079-5319191

הודעה: כמידי שנה ניתן לקנות את החוברת 'אלה מסעי' הממוקדת לבחורי שיעור ג' בשיבה קטנה העוסקים בימים אלו בבחינות והיערכות לקראת ישיבה גדולה.

ניתן להשיג (לעת עתה רק) בב"ב

רחוב קיבוץ גלויות 9

רחוב חזו"א 34 פינת דסלר (ודייפוס)

ניתן לקבל גם במייל.

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (ס' 46)

באשראי: "נדריים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למה מגיע לבלעם כזו התייחסות?? אני לא מפרגן לו...

כל שנה מחדש כשמיגע פרשת בלק זה מעצבן אותי... במה זכה בלעם הרשע שהוא מקבל כזו תשומת לב מיוחדת? התורה מקדישה לו פרשה שלימה... ולא סתם... אלא הוא מתנבא והנבואה שלו נחשבת מאוד!! אנחנו פותחים את התפילה עם ה-'מה טובו' של בלעם... ו'לא הביט און ביעקב' זה אחד מג' פסוקים שבתורה שיש בהם מלכות ואנחנו מזכירים אותם במוסף דר"ה... מה תגיד שחז"ל כמעט רצו לתקן שהפרשה השלישית של ק"ש תהיה פרשת בלעם... בקיצור: התורה מעניקה חשיבות עצומה לכל דבר שיוצא מפי של בלעם... ועל מה?? הוא היה כזה טמא ורשע... עין רעה, רוח גבוהה, נפש רחבה... למה מגיע לו כזה כבוד??

והתשובה היא ככה:

כשהייתי בחידר... אף פעם לא ידעתי שאבא שלי אוהב אותי בכל מצב... ולמה?? כי הרבה התלונן שאני לא מתנהג יפה ואבא שלי גיבה אותנו!! הרבה העניש אותי ואבא שלי גיבה אותנו ב-100%... הרבה הרביץ לי וגם בזה אבא שלי הסכים לגמרי... ציפיתי מאבא שלי שיכאב איתי... שגיבה אותי... אבל ממש לא!!! לא זכיתי לקבל כתף התומכת בעת 'צרה...' (בניגוד לחבר שלי שאבא שלו הגיע יום אחד לחידר והתחיל לצרוח על הרבה מול הילד שלו... ממש גאון... ירה לחינוך של הילד שלו ברגלים... אבל עזוב... סו"ס כל מקרה לגופו...) ואז!!! יום אחד הגיע לבנין שלנו שכן חילוני בן בליעל... והוא התחיל לצעוק עלי... (יש לציין שצעקות דווקא לא היו חדשות לי... הכרתי אותם כבר מהרבי בחידר... אבל הפעם זה לא היה המחנך שלי אלא סתם רשע אחד שונא חרדים) **ושם היכתה לי הפתעה!!!** פתאום לא היכרתי את אבא שלי... אבא שלי הסתובב בבית סהרורי הלך חזר... השכן הזה... זה היום האחרון שלו כאן... אני לא אוותר לו... הוא לא יצעק על הילד לי... בקיצור: מצאתי את שאהבה נפשי... סו"ס אבא שלי עומד לצידו... מגבה אותי!!! עומד מאחורי!!!

השכן הרשע הזה עשה עבודה נפלאה!!! טוב מאוד שהוא היה שכן שלנו!!! באותה חצי שנה קצרה ובלתי נסבלת שהוא היה שכן שלנו... זה היה בשבילי הזדמנות קריטית לגלות את האהבה והדאגה והאיכפתיות האמיתית שיש לאבא שלי... שבחידר אבא שלי לא יכל לבטא אותה... כי בחידר אבא שלי רוצה שאני אתחנך!!! ולכן אבא שלי תמיד יעמוד לצדי המחנך... אבל השכן הבלתי נסבל הזה... הוציא מאבא שלי משפטים עוצמתיים שהיה שווה כל שקל!!!

תשמע: אתה לא תגיד לילד שלי כאלו דברים... אתה לא תגיד לו שהוא ילד רע כי הוא ילד טוב... הוא ילד שלי... אתה לא תגיד לו שהוא ילך מפה כי אתה!! אתה תלך מפה...

אוי... כמה שהמשפטים האלו ליוו אותי... למחרת פתאום היה לי יותר קל לקבל צעקות מהרבה... תמיד זכרתי שגם כשאבא שלי מסכים עם הרבה... אבל עדיין... עדיין צפה לי השיחה הקולנית בחדר המדרגות עם ההד... זה הילד שלי!!!!

עד כאן הסיפור... וכעת לנמשל:

משה רבינו הוא המחנך של עם ישראל... משה רבינו נוזף ומוכיח ומעניש את כלל ישראל והקב"ה מגבה אותו במאת האחוזים... יש פה אינטרס שווה... הילד של ה' צריך לגדול... צריך לדעת איך להתנהג... משה רבינו מבהיר לכל יהודי... ה' אוהב אותך... **אבל לא בכל מחיר...** אם תעשה עבירות... השמד תשמדך... ואבדתם מהרה... אין חכמות... צריך להתנהג יפה...

ואז מגיע השכן המזעזע... בלעם!!! בלעם גם מתחיל להוכיח את עם ישראל... להבדיל ממש כמו משה רבינו... יש לו כל מיני הערות על ההתנהגות שלנו... מה זה צריך להיות... ופה פתאום אבא שבשמים מתפרץ עליו... תשתוק!!! אתה לא תדבר על הילדים שלי... גם אם אתה צודק... **לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל ה' אלוקיו עמו...** אני אבא שלהם והם הילדים שלי ואני אוהב אותם בכל מצב ואל תעזי לדבר לא יפה לילדים שלי... עם ישראל נפעמים... איזה משפטים!!! איזה גילויי אהבה!! מול בלעם הקב"ה חושף לפתע סוד איסטרגי שבחייים לא שמענו אותו ממש... הקב"ה אומר לבלעם: שתדע לך... מה שהילדים שלי יעשו ומה שלא... גם אם יהיו בלתי נסבלים לחלוטין זה הילדים שלי... ואבא שלהם מחכה להם בבית בכל מצב... שמעת פעם כאלו משפטים ממשה רבינו?? לא!!! למה לא??

כי משה רבינו צריך לעשות מאיתנו בני אדם... משה צריך להוציא מאיתנו את המירב והמיטב... אוי ואבוי אם הוא יגלה לנו שבסופו של יום אבא יקבל אותנו בכל מצב... פה צריך את בלעם!!! רק הדמות הלא אידיאלית הזו שנכנסת לתמונה... דווקא השכן הלא סימפטי ששומע מהקומה העליונה את אבא צועק ונוזף ביענקי... והוא יורד ומצטרף לנזיפה... כן... אבא שלך צודק... אתה באמת איום ונורא ותלך מפה... פה בבת אחת אבא 'שוכח' במי הוא נזף... והנזיפה עוברת לשכן האומלל... אתה לא תגיד לילד שלי ללכת מפה כי הוא ישאר פה ואתה תלך מפה... גילוי האהבה והנאמנות ללא תנאים שיש לאבא שבשמים כלפי היהודי זה משהו שיכול להתגלות דווקא דרך בלעם!!! דווקא דרך האורח הבלתי רצוי הזה...

בלעם, ממש בלי כוונה, מוציא וסוחט ממך העולם את המקום שלו כאבא שבשמים!!!

וזה ההההנושא של הפרשה שלנו... זו הההנקודה... ועם כל הכבוד לכל הוורטים היפים לפרשה... ששום וורט לא יסיט אותנו מללמוד את היסוד הקריטי שפרשת בלק נועדה ללמד אותנו, שבסופו של יום הקב"ה הוא אבא שבשמים!!! ומה שיהיה ומה שלא יהיה הוא מחכה לך ללא תנאים... אחרי כל המימרות והעונשים והדברים החמורים שנאמרו על זה וזה ואין כפרה וכו'... הההלו... בסוף יש פה אבא שתמיד יחכה לך!! מסר קריטי עדכני ועכשוי לכל אחד מאיתנו...

מה זה שילוב קטלני... ומה זה שילוב מנצח??

בלעם ובלק היו שילוב קטלני!!! שילוב מאוד מאוד מסוכן ומנצח!! המדרש מסביר: שלבלעם היה כח עצום בפה... הפה שלו היה כמו מטוס קרבי שיכול לירות פצצות אלטילריות לכל עבר... אבל בלעם עצמו היה כמו עיוור... הוא לא ידע לאן!!! לא היה לו היכרות בשטח... לעומת זאת לבלק דווקא לא היה כח... אבל היה לו היכרות... הוא יכל למקד את בלעם...

המדרש ממשיך את בלק לרופא שבקי בגוף האדם... הוא יודע לאבחן את הבעיה... אבל אין לו את המיכשור הרפואי... ואילו לבלעם היה את המיכשור הכי משוכלל... אבל הוא לא רופא... יש לו את המיכשור אבל הוא לא ידע מה עושים איתו... וכאן השילוב המנצח ביניהם היה אסון... בלעם מגיע מצידו עם הפצצה הגרעינית שיש לו בפה... ואילו בלק לוקח אותו וממקד אותו ומעמיד אותו לשיגור... הנה... כאן תקלל... על זה תשגר... ועל זה מתנבא לנו הנביא: עמי זכר **מה יעץ בלק** מלך מואב **ומה ענה אותו בלעם** בן בעור למען דעת צדקות ה'... היה פס נס גדול!! כי השילוב של היעוץ הממוקד והכירווגי של בלק בשילוב המנצח עם הנשק הקטלני והגרעיני של בלעם זה... זה ה' ישמור... למען דעת צדקות ה'... ראו כמה צדקות עשיתי עמכם שנטרלתי את מידת הכעס באותם ימים...

עכ"פ אם במידת פורענות זה כך... אז אפשר לקחת מזה יסוד כללי גם למידה טובה מרובה: לדעת ולהבין שהשילוב הכי אידיאלי בעולם זה השילוב בין בעל המאה!! לבעל הדעה!!! דא עקא שבדרך כלל בעל המאה מתעקש להיות הוא הוא בעל הדעה... הוא גם מבין... הוא גם יודע מה נכון... וחבל... כולם מפסידים מזה... גם בעל המאה וגם בעל הדעה... זה כמו שאומרים שר' ישראל סלנטר ומשה מונטיפיורי היו באותו דור... לר' ישראל סלנטר היה בעל הדעה!! הוא ידע מה רצון ה'... הוא ידע להצביע איפה הכי חשוב להשקיע... לעומת זאת למשה מונטיפיורי היו את היכולות הכלכליות ואת המשאבים הבלתי נדלים... ואם היה ביניהם שיתוף פעולה הדדי... שמשה מונטיפיורי היה מגיע עם הדולרים ור' ישראל היה ממקד אותו איפה נכון להשקיע את הדולרים... אם ככה זה היה המשיח בטוח היה מגיע... רק מה נעשה?? שר' ישראל ידע מה אבל לא היה לו איך!!! ומשה מונטיפיורי ידע איך אבל לא תמיד ידע מה ואיפה... (אגב: זה סתם פתגם שאני לא יודע מה המקור שלה... סו"ס משה מונטיפיורי עשה דברים נפלאים... אבל כנראה שהיה אפשר לעשות דברים עוד יותר נפלאים...)

אבל עזוב... לא צריך להגיע לר' ישראל סלנטר ולמשה מונטיפיורי... כי ככה זה גם היום בכל דבר ועניין... הנה... אלא שלי ע"ה... היא נמצאת בעולם האמת והיא כבר יודעת מה!!! היא יודעת מה אפשר לפעול בדקה אחת של עסק התורה ובחיוזק בצניעות... שם בשמים היא יודעת מה!! אבל כבר אין לה איך!!! כי היא נפטרה... אבל שאבד לחיים ארוכים- אני, לי יש איך!!! אני נמצא כאן... וכאן אפשר לחטוף אבל אני לא לגמרי קולט מה!! עד כמה אפשר לפעול גדולות ונצורות בכל מילה תורה... אם אני הייתי יודע מה שהיא יודעת לא היה פוסק פומי מגירסא... ובאותה מידה אם היו נתנים לאמא שלי רשות לרדת לכמה דקות לעו"ז שזכאן יש לה איך!! איך לקיים מצוות היא הייתה חוטפת מצוות כמו בולמוס...

נו... אז מה חסר לנו?? חסר סינכרון נתונים!!! כל מה שצריך זה השילוב המנצח!!!
אמא שלי עם המידע!!! ואני עם היכולות!!! הכדור אצלי... כל מה שנוטר לי זה פשוט לחיות את האמת הזו ולהפנים את הנתונים והמידע שמקובל לנו מחז"ל שיפה שעה אחת של תשובה ומעשים טובים מכל חיי העולם הבא... ו... ולדורה עם זה קדימה...

מותר לנו ללמוד מבלק ובלעם שידעו לעבוד בשיתוף פעולה הדדי... זה נותן את המידע וזה יורה את הנתונים... להאמין לדברי חז"ל שמעדינים אותנו בנתונים היבשים מה אפשר לפעול בכל מצווה ובכל חיוזק ובכל עמידה בניסיון וללכת על זה... לרוץ על זה...

ואיפה הכי פוגשים את השילוב המנצח הזה?? בשילוב שבין הדור המבוגר לדור הצעיר!!
לדור המבוגר יש את המידע!!! לדור המבוגר יש את הניסיון ואת ההתפכחות והם בדרך כלל יודעים מה נכון... ואילו לדור הצעיר יש את היכולות... דא עקא: שאין ביניהם תיאום!!!
הדור המבוגר יודע מה... אבל כבר אין לו איך!!! ואילו לדור הצעיר יש איך! אבל הוא לא ממושמע... הוא תמיד מבין יותר... והוא מפסיד שנים יקרות כי הוא לא יודע מה נכון...

יש תיאור מרטיט שהמשיג ר' שלום שבדרון זצ"ל היה צעיר והוא עמד מול המשגיח הישיש ר' אליהו לופייאן זצ"ל וכנראה הוא שאל משה... למה ככה וככה... ואז ר' אליהו לופיאן ליטף את הזקן של ר' שלום שבדרון ואמר לו בבכי: אילו היה לי את הזקן השחור שלך... אילו... אילו... כלומר: הזקן השחור עם היכולות שלך בשילוב הזקן הלבן שיועד מה נכון לעשות שלי... השילוב של שניהם הוא נפלא!!! רק מה קורה?? בדרך כשהזקן שחור יש הרבה יכולות אבל דווקא אז עושים טעויות על יסין ועל שמאל... ואילו כשמגיע סו"ס הזקן הלבן... אז אתה כבר יודע מה נכון ומה לא נכון... אבל אז כבר אין את הכוחות...

נו... מה נעשה??? בא נשאל את בלק ובלעם... הם למדו אותנו... הם יסבירו לנו שאם אתה מאוד מאוד שונא את עם ישראל... ומאוד חשוב לך להצליח לקלל אותם... אז אפשר תמיד להתעלות מעל השיקולים הצרים ולהצליח לשלב כישורים מנוגדים ולהגיע איתם לתוצאות... ואם בלק ובלעם מצליחים לשלב את הכישורים השונים ביניהם אז גם אני יכול!!! אם רק איכפת לי ואני נחוש בדעתי לעלות ולהתעלות בעבודת ה'... להתעלות מעל הראש הקטן וכן להתעקש לשמוע בקול הגדולים וטובים ממני למרות שזה קצת פחות פופולרי... ללמוד מהם את הדרך הנכונה ולהבין שאם אני אתעקש שאני מבין יותר מהם... הרי יום אחד אני אודה שהם צדקו... דא עקא!! שזה יהיה כבר מאוחר... שהיכולות כבר לא יהיו בידי... לא חבל?? לא חבל על חוסר שילוב מנצח...

אני יכול להודות בפה מלא... ש-לי באופן אישי, יש לי ניסיון יומיומי עם זה... לי יש את השופר בס"ד... אני כותב עלון ואני מצדי יורה לכל הכיוונים!! אני מצדי כותב מאמר... אבל לאן?? בעד מה? נגד מי?? (תאר לעצמך שגיליון אז נדברו יתקן כולו על הנושא של... עזוב... כל אחד ידמין מה שהוא רוצה... נתפוס איהו נישא בעבודת ה' ונדבור עם זה עד הסוף...) אז לי יש את השופר... ולתלמידי חכמים שמעלי יש את המיקוד!!! הם יודעים מה חשוב... ועל מה צריך לשים את הדגש... לבחורי ישיבות יש את החיצים ביד גיבור... ואילו לגדולי עולם יש את המיקוד לאן לירות... כל מה שנדרש מאיתנו זה להיות מסונכרנים!! להיות מתואמים... שיכולות יהיו מתואמות עם המידע המדויק... עם לעשות רצון אלוהי חפצתי... ודו"ק.

כמידי שנה, בבא ימי הקיץ מתעורר הצורך בלרענן את התחזוקה הקבועה לשמור על עיניים טהורות וקדושות, אשר על כן יצאנו שוב במכירת הספר

"וימאן"

הנכתב היישר מתוך חזית הקרב, והעוסק בעוצמות השליטה והחוסן הנדרשים ל'בן ישיבה' בדורנו הרדוד והנסחף,

ספר זה בין הייתר משמש כמנת דחף לגיבור הכח' של דורנו שמגלה מנהיגות ללא חת, והמהלך בגב זקוף וראש מורם מעל הכתפיים, למול הישג אדם וישפל איש' שמצוי גם במחוזותינו, להניף את דגל הגאווה וימאן, ודע מה שתשיב מול הנלעגים לך בעבודת ה',

על כך בספר זה!!!

הודות לתרומה נקודתית, ניתן עדיין לקנות ספר זה במחיר מיוחד,

15 ₪ בלבד (כריכה רכה)

מוקדי המכירה ברחבי הארץ:

ירושלים:

רח' נחמיה 10 קומה ג'

גבעת שאול, רח' בן עזיאל - 054-8491554

בית וגן - משפחת נוישטט רח' הרב פראנק 29

רוממה - המ"ג 29 - 052-7682281

רמות ד' - רובין 47 - 054-8419684

אופקים - משפחת שפירא: 053-4112035

אהיסמך - הרצל 052-7171721 שבת אשר 9

שלב ב': 0534162979

אלעד - 03-9073067

אשדוד - הרב צור - 050-4120311

באר שבע - משפחת חיון 0533162445

ביתר עילית - אזור רמי לוי - 054-8450998

בית שמש - נהר הירדן 9 ר"ב 058-3294147

בני ברק - קיבוץ גליוות 9 - 055-6728458

חזו"א 34 052-7117271

אזור רח' הרב קוק - 0527603814

חיפה: פולק, גאולה 15, 052-7683095

טבריה - 054-8441354

מודיעין עילית: קצות החושן 14, 052-7174781

הפז חיים 14 - משפחת דרבקין - 089742750

גרין פארק 0527644795

נתיבות - הר' גרשונוביץ 42 089934274

עפולה - 052-7686876

פתח תקוה - (מרכז העיר) 0504124235

צפת - 052-7181828

רחובות - 0533185792

רכסים - 054-8415410

תל ציון - 052-7150166

תפרה - ליבון - 055-6705003

כיום הניסיונות וההתמודדויות לא מחכות לך אי שם במחוזות אפלים... עץ הדעת נמצא לך בתוך בית המדרש!! בתוך הגן עדן!! ויש לך שם אתרים חרדים שאתה יכול להוציא משם את כל התכנים הכי קדושים...

ולכן מה??? מה המסקנה??? ש... שמה???

שהגיע הזמן שנפסיק לדמיין שקיימת פינה נקיה בעולם שאין בה ניסיונות!! כי גם אם אתה חושב שקיים איזה גן עדן עם מלאכים צחורים... או יותר נכון: אתה טוען שהקהילה שלך זה הגן עדן הסטרילי והמרום ביותר שאדם מיסב ומלאכים צולין לו בשר... **אז זהו!! שבפעם האחרונה שהיה קיים כזה גן עדן... אז בדיוק שם!!!** בדיוק שם חיכה לאדם הראשון עץ הדעת טוב ורע שאליה התנקז כל זוהמת הנחש באופן מרוכז... ותדע לך שיש כאלו שמתקשים להודות בזה... זה לא נאה להם... מה... גם בקהילה שלנו יש ניסיונות... אבל זה לא בושא להודות בקיומו של עץ הדעת!!! הניסיונות הם לא שלנו... האינטרנט הוא לא מחדל שלנו... ה' ברא את עץ הדעת והוא רוצה אותנו מולו!!! וגם בתוככי בית המדרש שמדברים שם רק אידיש... גם שם יש ניסיונות!!

נו... תכל'ס... כעת כלפי מה הדברים אמורים?? למאי נפקא מינה??

שהגיע הזמן שנפסיק לנקז לגמרי לגמרי את כככל האנרגיות סביב הקהילה והסביבה והאווירה ומערכת האכיפה והמוסדות...

כמובן שצריך את זה!!! אבל אם לפני עשרים שנה על זה שמנו את כל כל כובד המשקל!!! היום צריך לדעת שעיקר כובד המשקל עבר לזירה אחרת! לזירה שנקראת **אתה!!!** אתה פה הסיפור!! אתה ולא אף אחד אחר!! תפסיק כל היום להתלונן על טוהר המחנה... תפסיק כל היום לוודא ולשלול עד כמה הקהילה שלך שמורה או לא... עזוב את זה... **כיום לא זה הנושא!!** כי לא יעזור לך שתהיה בגן עדן כי גם שם אתה תפגוש את עץ הדעת היפה למראה וטוב למאכל ואתה תצטרך תעצומות נפש וכח של **מנהיגות אישית** להחליט אני לא נוגע בזה... זו תהיה החלטה **שלך!!** גבורת נפש עילאית **שלך!!**

די להצביע כל היום על המערכת ועל הממסד... די ליפול עליהם... הגיע הזמן שאני ואתה... כל אחד מאיתנו יבין שבדור שלנו ה' רוצה אותי!! אותי!! אותך!! לבד לבד... ושוב: זה לא סתירה שצריך לבחור את המערכת הכי סטרילית ועד כמה שאפשר לאכוף ולשלול ולחסום עדיף... **אבל במקביל לפתח תעצומות נפש פנימיות!!!** תמיד צריך להיות מוכן וערוך נפשית לרגע שבו אבא שבשמים מעמיד אותי מול פרשת דרכים ושואל אותי: יענקי שלי... **אתה אייתי או... אולא??** אתה נאמן אלי או לא?? יום אחד הקב"ה מעמיד אותי מול עץ הדעת ורוצה ממני מפגן נאמנות ואני אעמוד בזה ולא אתקרב אליו!!! למה? לא רק בגלל שחסמו לי... אלא בגלל שאני נאמן לאבא שבשמים... יהי רצון שאף פעם זה לא יקרה... אבל אני חייב להיות מוכן לזה... אגב: ממש במאמר

אז אני מציג את התבונה הזו בתמימות מעושה כאילו... כאילו לא ידעתי את זה... אבל תדע לך שזה נכון!!! כמה שנדמה לנו שאנחנו יודעים ומבינים שניסיונות יש בכל מקום... אנחנו עדיין לא לגמרי מפנימים עד כמה שלאחרונה זה לגמרי לגמרי ככה... סו"ס אל תשכח שאני הצעיר, אני עדיין שייך לדור שדיברו איתנו בישיבה שאסור ללכת לקניון... כלומר: יש ישיבה שהיא קודש הקדשים!! ויש קניון שזה מקום טמא... וזהו... כאן נגמר הסיפור... והההלו... להבין ולקלוט שבחמש עשרה שנה האחרונות משהו התהפך!!! ברמת העקרון אין כמעט שום הבדל בין מאה שערים לקינג ג'ורג'... שמעת?? אין הבדל!! אתה מסוגל להפנים את זה?? אתה מסוגל לבלוע את זה? אני מכיר משפחה בהרצליה שאין להם מחשב בבית... ואני מכיר יהודי ממאה שערים שיש לו סמארטפון... ואתה מבין לבד שהבית השמור ברחביה הוא המאה שערים!! והבית במאה שערים זה מ"ט שערי טומאה... מצידי נוסעים שם בשבת ואוכלים נבלות וטרפות... ו... ובא נראה אותך קולט את זה!! אנחנו לא קולטים את זה!!! והראיה שלא... שעדיין!! עדיין אנחנו עושים יותר מידי עסק מהבדלי מקומות... עדיין אנחנו חושבים שיש מקומות יותר שמורים ופחות שמורים... עדיין בחור מתווכח איתי האם יש ישיבה טובה יותר או ישיבה טובה פחות... (ואמנם זה לא לגמרי לגמרי לא נכון. אבל בערבון מוגבל) ההלו... **תקלוט שזה לא הנושא!!** זה אמנם היה נכון... מעודכן לזמן שאני הייתי בחור... והיום נגמר הסיפור הזה... **היום הסיפור מתחיל ונגמר בך!!!** אתה תחליט אם אתה שמור או לא... אם אתה לא שמור אני מבטיח לך שאפשר לעשות את כל העבירות שבתורה עם כתונת פסים... ואם אתה כן שמור... אז גם כשויפשיטו את כתונת הפסים אשר עליו ויוסף הולך למצרים... גם שם יוסף זוכה להיות צדיק יסוד עולם... **(נגמר הסיפור הזה שהלבוש החיצוני שמור עלינו!)** פעם הלבוש החיצוני היה גורם לחרדי להתבייש להופיע בקולנוע... היום איפה... איזה קולנוע בראש שלך... היום אדרבה ואדרבה... הלבוש החיצוני רק מקל עליך להמשיך להיות אישיות כפולה ולעשות מה שבא לך במחשכים ולמחרת אשר יחדיו נמתיק סוד, בבית אלוקים נהלך ברגש...)

היום הקב"ה מעמיד אותנו באותו מקום שאדם הראשון היה לפני החטא... אדם הראשון מתהלך בגן עדן!!! אויר הכי צח וטהור... פגוש מלאכים... מדבר עם הרבש"ע... **ו... ו... ושם!! בתוך הגן עדן!!** הוא פוגש לפתע איזה עץ!! והעץ הזה משתלב מצוין בנוף של הגן עדן... משתלב עם כל הצחצחות והאורות הקדושים של הגן עדן... וה' אומר לאדם הראשון: סטופ!! אל תגע בזה... אל תתקרב לעץ הזה... אתה לוחץ על הכפתור של עץ הדעת ונדבקת בך זוהמת הנחש... ואדם הראשון מתקשה להאמין... מה... מה כבר יכול להיות... כולם פה צדיקים... מתפללים... מלאכים... אני חחחייב לראות מה רואים שם בעץ הדעת... ומה אתה חושב... בינינו... מה כבר אדם הראשון רצה לראות בעץ הדעת? הוא בסה"כ רצה לראות שוב את ההסררות הנדירות מהחתונה הגדולה"כשמחן יצירן בגן עדן מקדם" כן... החתונה הסתיימה רק לפני רבע שעה... ואנחנו עדיין תחת הרושם הנפלא מהמצווה טאנץ שהקב"ה בכבודו ובעצמו נעשה שושבין לאדם... ואני בסה"כ רוצה להוציא מהיטוים את התינוד... ושם הכל קרה... **אז הנה!!! כאן אנחנו נמצאים!!!**

האם יש ניסיונות

גם באידיש???

סוף סוף בשעה טובה... לאחר שנה וחצי של עבודה מאומצת והוצאות כספיות גדולות... אנחנו כעת לקראת הוצאה של הספר "וימאן" ב... ב... תן ניוחש?? **בשפת האידיש!!!** בשבילי זו תחושה מעניינת!!!

למה?? כי... כי אני לא יודע מילה אחת באידיש... אני יודע רק קללות באידיש... (ועוד כמה משפטים קבועים שאבא ואמא שלי דיברו עלי תוך כדי... שלוגעם נישט וכו'...) הכל התחיל מיהודי יקר ממונסי שלקח על עצמו את העול להוציא את הספר הזה בתרגום לאידיש... יום אחד בהיר הוא התקשר אלי ואמר לי שהוא רוצה להוציא את הספר וימאן בתרגום לאידיש...

האמת היא שבשבילי... עצם הרעיון... זו הייתה הפתעה גדולה!!

התחלתי לתחקר אותו שתי וערב... רגע... אתה הרי מגיע מארה"ב... אז למה אתה רוצה **אידיש??** אם כבר... תתרגם את זה לאנגלית...

הוא ענה לי: לא!! אנחנו אנשים שלא יודעים **לא** עברית **ולא** אנגלית... רק... רק אידיש... אמרתי לו: רגע... משהו פה מוזר לי... אם אתם באמת לא יודעים **לא** עברית **ולא** אנגלית רק רק אידיש... אז בשביל מה אתם צריכים בכלל את הספר וימאן?? אל תשכח שספר וימאן מדבר על ההתמודדויות בקדושה... בין הייתר הוא מדבר גם על הפיתויים מול האינטרנט... אז איך כל זה קשור לדוברי אידיש?? **אמרתי לו: סליחה על השאלה...** אבל רח"ל בן אדם פותח את גוגל וכעת הוא רוצה לעשות חיפוש... הוא מחפש כעת לשה"ר... עבירות... רכילות... איך אומרים 'עבירות' באידיש?? מה... גפילטע פיש...? קארטופל... חרעמזאלאך...??

הבן אדם התפוצץ מצחוק מעבר לטלפון... ואמר לי...

הוא אדון אז נדברו... יש לך שאלות כ"כ טובות!!!! הכל בסייידר... תהיה רגוע... אפשר לעשות את כל כל העבירות שבתורה... גם עם האידיש הכי עסיסית שיש... אז כן... בשבילי זה היה חידוש גדול: אני הייתי בטוח שבאידיש אין ניסיונות!! גם אם יש... אז זה מצלמות כאלו ישנות... שחור לבן כזה... אבל מתברר שכנראה גם באידיש אפשר לדבר מה שרוצים... (אין אמר לי יהודי אחד זקן ממאה שערים? היצר הרע לא מתיביש להגיע לצדיק הכי קדוש בשעה הכי קדושה ובוים הכי קדוש עם מחשבה הכי מטופנת... ועוד באידיש...)

לי באופן אישי... זה מה שאני למדתי מספר וימאן כשהוא כתוב באידיש!! כי תבין: סו"ס אני לא מבין מילה ממה כתוב שם... לכן כשאני כבר יושב מול הספר ומנסה לשבור את השיניים מול הספר וימאן באידיש... הדבר היחיד שאני מבין ממה שכתוב זה שהספר וימאן רלוונטי גם לאידיש!!!

אבל עזוב אותנו!!! בא נדבר כעת עליך... איפה אתה פה בסיפור??

אתה הוא זה שחסמת!!! אתה הוא זה שהחלטת לא ליפול! אתה הוא זה שגם אחרי נפילה... קמת והתאמצת לחסום ולהתחזק! הוכחת שיש לך כח עקבי לרצות להיות חזק (גם אם באמצע היו כמה נפילות) אז בא... בא נחזק אותך!!! את הכח שלך אפשר להעצים!!! האם את החסימות אפשר לחזק?? בא נקווה שכן... עובדים על זה... אנחנו מצידנו ניקח את החסימה הכי טובה... אבל אל תשכח שהיא פה לא הסיפור! אתה הסיפור!!! אתה החוסם! אתה המתגבר! וכעת שים לב למשפט הבא! אם במשך חודשיים אתה מחזיק מעמד זה לא בגלל שהחסימה חזקה אלא בגלל שאתה חזק!!! תשנן את המשפט הזה... (מי כמוך יודע מה עושה מי שפּתאום החליט שהוא לא מעוניין בחסימה... ומשום מה לא עשית את זה... אז מי פה הסיפור? החסימה או אתה?? מה יש פה להבין...)

זו מטרתו של ספר וימאן! או כל ספר אחר שעוסק בתכנים מהסוג הזה

לחזק אותך!!! להעצים אותך!!! ואתך זה אתה בגודל טבעי... גם איפה שכולם זזו לפינה ואתה נשארת לבד לבד מול הנחש ועץ הדעת... ואנא, אליכם בעלי השופרות וכל יהודי באשר הוא... בואו נצא ונחזק אחד את השני בנקודה הזו!! להתמקד בחוזק! אתה פה החזק!!

כי ברוך ה' יש כבר את המערכת והועדות שהם דואגים לחסימות ואכיפות וכו' ואנחנו חחחחחיים אותם וחבים להם הכרת הטוב... אבל זה לא נגמר בזה!!! לא מספיק להשקיע בהכרה בחולשה! חייבים במקביל גם להשקיע בחוזק! לא מספיק לדעת איסור יחוד... צריך גם להכין 'ערכה' של התגברות ועמידה בניסיונות על כל צרה שלא תבא...

אז בעזרה"ש בשבועות הקרובים יצא הספר וימאן באידיש וישר כח לכל השותפים... עצם הרעיון גרר אחריו קנאת סופרים וחושבים כעת על חזון לתרגם את זה גם לציבור הנשים... (מי שרוצה להשתתף בעלויות הרבות פינה ל...!) ועזוב! אתה תתרגם את זה בעיקר לבית שלך... לילדים שלך... לשומעי לקחך... זה שפראך שאנחנו חייבים אותו!! אנחנו זקוקים גם לחוזק! (ולא רק בהכרה בחולשה!!) אסיים בנימה אישית... היהודי ממנסי שלקח ע"ע את ההוצאה של הספר... סבא שלו היה שכן שלי... הערלעכער ייד מהדור של פעם... והוא היה אוסף אותנו מידי ליל שבת לשיר יחד זמירות שבת לפי נוסח ויזניץ הכוסף וההומה... וזה עשה עלינו רושם עצום... היינו שרים כל שבת אז הפיוט אודה לקל... שימו לב אל הנשמה... ואז היינו מגיעים לבית "ימצאה מקושטת בטלית וטוטפת כמו כלה מקושטת" ואני כמובן רציתי להרגיז (אם אפשר למה לא...) והייתי בכוונה שר את אותו בית במילים של יום חול! ימצאה מטונפת בעוונות ותוספת כמו שפחה נחרפת... וימים יגידו... והנכד שלו וכולנו בכוחות משותפים משתוקקים יחד שימצאה מקושטת כמו כלה מקושטת... ואילו את השפחה נחרפת והמטונפת... נמשיך לפגוש רק בדף היומי השבוע...

ואת הידיים... ולצערנו האפשרויות מתגלגלות לנו בין הרגלים בכל פינה... בקיצור: בא נדבר עברית (לא אידיש...) סו"ס אל תשכח שהחסימה בעצמה!!! היא בעצמה בחירה אישית של הבן אדם בעצמו... וממילא מי שיש לו חסימה והוא בכל זאת מנסה לפרוץ אותה זה כמו בן אדם שיש לו מפתחות של הבית ביד... וביד ימין הוא החליט לנעול את הדלת... וביד שמאל הוא פורץ את המנעול... (ושלא תבין לא נכון... אי אפשר לזלזל לרגע בעצם ההרחקה הזו... כי כידוע... עצם ההרחקה הזו שאין גישה ישירה... זה כל התרגיל... זה כל הסיפור...) אבל אתה מבין לבד שבכל רגע נתון הוא יכול לבחור בדרך 'המלך' ולפתוח את החסימה דרך הכניסה הראשית ללא כל מאמץ... ולא דרך החלון... ואז הוא עושה מה שבבבא לו.

נו... אז למה הוא באמת לא עושה את זה?? אה... מעניין מאוד למה??

כי... כי יש פה מישהו מבפנים!!! המישהו הזה מבפנים... זה אני!!! ואני פה הסיפור האמיתי!!! אני הוא זה ש"כל הכבוד לי..." אני הוא זה שגם ברגעים הכי קשים מבין שזה לא מתאים לי... אני הוא זה שרציתי חסימה! אני בחרתי והזמנתי את החסימה!! ואני הוא זה שכעת נמצא ברגעים של חולשה והיצר הרע מנצל את זה להצעת אי אימון ולבצע מחטף של פריצה... ולכן בא נחשוב רגע... את מי אנחנו כעת צריכים לחזק?? את מי להעצים?? האם את החסימה או-- אותי??

למעיישה התשובה היא: את שניהם!!! גם את החסימה וגם אותי!!!

אבל עדיין!!! את מי יותר??

מי פה הסיפור האמיתי?? מי פה המילה האחרונה??

אתה!!! הלב שלך!!! פה מבפנים!!! אתה פה הסיפור!!!

אתה הוא הגדול מהחיים' שבחרת לחסום... אתה הוא זה שבעזרה"ש תחזק את החסימה... ואתה הוא זה שבסופו של יום צריך המון המון כח ותעצומות להמשיך להתגבר... עם כל הכבוד לחסימה... אבל היא לא לא הסיפור העיקרי פה!! ה-מי!!! מי שבחר את החסימה הזו... הוא הסיפור פה... ובינינו... מישהו זוכר אותו/אותי ברגעים הקשים???

אתה מבין מה אמרתי?? למרבה האבסורד... ישנה תחושה שאנחנו משקיעים את כככל האנרגיות במסביב... בחסימות... במערכת אכיפה... בקהילה... בוועדות הרבנים וכו'... ותכל'ס אנחנו שוכחים מי פה האיש האמיתי שהוא המילה האחרונה!!! אותו צריך לחזק בעיקר!!

מידי פעם מגיע אלי מישהו ומתחיל לספר לי השתלשלות תלאותיו... עשיתי חסימה, ואז זה נפרץ... ואז חסמתי... ואז קניתי חדש ושבתי... ושוב חסמתי ואז פתאום זה נפרץ... אמרתי לו: אתה שם לב מה קורה פה?? אתה מדבר איתי כל היום עליו!!! על איזה "מישהו" אחד... שהוא יום אחד חסום... ויום אחד נפרץ... יום אחד נשבר... ויום אחד מגיע חדש... המישהו הזה הוא מתעתע... באמת אי אפשר לגמרי לסמוך עליו...

המוסגר... תשמע עצה נפלאה: כשהנחש בא לפתות את אדם וחווה לאכול מעץ הדעת... הפיתוי שלו היה: והייתם כאלוקים!!! כלומר: כאן כתוב על מה יושב הדחף של החשיפה לרשת... מי שיודע כל מה שקורה בעולם זה נותן לו תחושה של "והייתם כאלוקים..." אני שולט במצב... אני מעודכן... אני כמו אלוקים... ותכל'ס הנחש לא שיקר!!! הוא צדק שבאמצעות עץ הדעת אפשר להגיע לתחושה העוצמתית של והייתם כאלוקים!! רק שקר אחד גדול היה כאן!! אם תהיה נאמן ותשמע בקול ה' ולא!!! לא תאכל מעץ הדעת... אז ה' יבחר בך להיות הבן זוג שלו... אז תזכה לוהייתם כאלוקים כמו שכתוב "המכסה אני מאברהם אשר אני עושה"?? הקב"ה לא מסתיר שום דבר מהבן זוג הנאמן שלו- אברהם. ואילו הנחש הפך את הקערה על פיה... אלוקים מסתיר פה מידע!!! אם תפרצו ותקחו ממנו את המידע בלי רשות... אז תגיעו והייתם כאלוקים... הבנת?

כאן כתוב עצה טובה לרגע של ניסיון... כשבא לי להרים את העיניים או ללחוץ על הכפתור הלא נכון... אני מכניס לעצמי לראש... רגע... יש לי דחף כעת לוהייתם כאלוקים' בלי רשות?? לקחת מידע בלי רשות??

עזוב... אני אהיה נאמן לה'!! ואז ה' יבחר בי להיות כאלוקים... כלשון שיר השירים אחותי רעייתי יונתי תמתי... אחויה לי... אחת איתי...

אבל זה במאמר המוסגר... ונחזור לעניינינו...

פעם לא הצלחתי להבין... למה עושים עסק מגזירת הגיוס?? מה כבר יכול לקרות?? שח"ו יגייסו בחור ישיבה בכח... וכירחו אותו להיות חילונו?? הרי על כל בן ישיבה אחד שקשרו אותו באזיקים וגררו אותו לצבא בכח על כל אחד כזה... יש עוד עשרה צעירים עליזים אחרים שפרצו מרצונם האישי את התואם כשר שלהם והגיעו לשאול תחתית בלי שום איומים... אף אחד לא גייס אותם בכח ולא איים עליהם במחבוש...

אם ככה: מה יותר מסוכן? על מה צריך יותר לצעוק גיוואלד??? האם גיוואלד על גזירת הגיוס או להילחם על הרפורמה של שר התקשורת??

ברור שהסכנה של הרשת היא הרבה יותר מאיימת מגזירת הגיוס! אתה לא מסכים איתי?? עד כאן מסקנה א'...

ואז במחשבה שניה פתאום שוב תפסתי את עצמי: רגע רגע... בא נתקדם עוד צעד אחד קדימה... הרי באותה מידה!!! גם אחרי שנלחמנו ונצחנו וכעת הרשת חסומה ואי אפשר לפרוץ... על כל חרדי ירא שמים שיש לו חסימה וברגע של פיתוי הוא מגלה עקשנות מפתיעה ופטיש 'עשר קילו' כדי לפרוץ את החסימה של הנטפרי... או לשבש את החסימה של נדרים... על כל ירא שמים אחד כזה יש עוד שלושים פרצופים אחרים שכשהם רוצים לעקוף את החסימה הם לא טורחים ולא עובדים קשה... רק מה הם עושים?? אני לא צריך להגיד לך מה הם עושים... הדלת תמיד פתוחה... מי שרוצה אינטרנט בכל מחיר אף אחד לא קושר לו, לא את הרגלים

ילדי כיתה ז' עולים לירושלים.. ושני ילדים קרחים בולטים ברקע..

גם השנה הרבה יצחק החליט לקחת את כל הילדים של כיתה ז' לירושלים במסגרת הבאת הביכורים של איש התחזוקה דודו האהוב... דודו זה השרת של החידר... גר סמוך לחידר... התאנים שלו הם שם דבר... כל ילד שבקי בתרומות ומעשרות מקבל רשות מדודו לקחת... וכעת שהגיע זמן הביכורים... רבה יצחק החליט לצרף את הילדים המצטיינים של כיתה ז'... אלו שעמדו בכל התנאים וקיבלו אישור סופי להיחשב כחברים צעירים שיכולים לשמור ידם ועושים על גבם טהרות... (כלומר: יש להם רשות להיכנס לבד ולגת סומכים עליהם שהם טהורים... כי הם נבחנו ויצאו בקיאים בטומאה וטהרה...) ויצאנו!!! מדובר במסע של שלושה לילות... לינה מתחת כיפת השמים... אמנם אפשר היה לקצר ולעשות את המסע ביומיים רק לפי כללי המסע של העלאת הביכורים... משך המהלך הוא רק שני שלוש יום, ובשעה 4.30 בצהריים זהו... עוצרים ונחים בצידי הדרך... התהלוכה יצאה בריקודים נלהבים ובשמחה גדולה... כל עוד התהלוכה הייתה בתוך העיר זה היה מאורע קהילתי מרגש... כתזמורת פיזומה שם "שמחתי באומרים לי בית ה' נלך"... וכולם... אנשים נשים וטף... כולם ליוו את דודו ליציאה מהעיר... וכאן!!! ביציאה מהעיר... כעת ניתן לראות מי ממשיך הלאה... ומי חוזר הבייתה... ואכן כל כיתה ז' לבושים בגדי שבת נפנופנו להורים לשלום... הולכים לירושלים!!! הריקודים עדיין היימשי... אבל בעוד דקות ספורות אנחנו נגיע לפרשת דרכים. שם נמתין במשך חצי שעה בערך. לפי הסיכום אמורים להופיע כאן התהלוכה מהישוב השני וכך שתי העיירות ילכו יחד בתהלוכה משותפת כמה ק"מ ואז נגיע לעוד צומת דרכים יותר מרכזית ששם כבר מחכים לנו בכיליון עיניים כל תושבי טבריה ובקעת נטופה...

בתהלוכה של הילדים... ישנם שני ילדים בולטים במראה שלהם!!! שני ילדים דומים!! זהים!! ו... ועוד משהו... שניהם **קרחים!!!** המחזה הזו מושך תשומת לב... מי שקצת בוחן אותם מקרוב מבין שמדובר בתאומים זהים... האמת היא שהרבה יצחק מאוד כועס עליהם על מה שהם עשו!!! הוא כבר העניש אותם בפעם הקודמת שהם לא השתתפו איתנו כשהלכנו עם הרבה יצחק לגרנות לראות איך הכהנים והלויים נוטלים תרומה ומעשר ראשון... וכעת הרבה יצחק רצה שוב להעניש אותם שלא יבואו איתנו... אבל בסוף המנהל החליט שהם כבר למדו לקח ואדרבה... עדיף לקחת אותם לירושלים... שישארו שם עד התאריך שלהם...

ובכן: מה הסיפור??? פרץ זרח שני התאומים השובבים... יש לציין שהם ילדים טובים ומתמידים אבל קצת נועזים... לפני חודשיים היה להם יומולדת משותפת... הם הגיעו לגיל 12!!! אצלנו בכיתה חוגגים יומולדת של גיל 12... למה?? כי ס"ס זה מופלא סמוך לאיש... כל ילד בימולדת שלו מגיע בבגדי שבת והוא אומר איזה שטיקל תורה... ואז!!! הגיע תורם... שני התאומים לעמוד ולדבר... הם הביעו חיוך קונדסי... ואז!!! פרץ קם והודיע חד משמעית: אני מקבל על עצמי נזירות!!! תוך פחות משניה... קם התאזר... ולפי שהרבה הספיק להתעשת הוא קם ואמר: וגם אני מקבל על עצמי נזירות!!!

הרבה יצחק היה ההמום... בדימיון הכי פרוץ הוא לא דמיין שזה הולך להיות הדרשת יום הולדת שלהם... בקיצור: הם לקחו את זה עד הסוף!!! אם חוגגים יומולדת לרגל מופלא סמוך לאיש... אז קדימה... הלכה למעשה... המנהל מאוד כעס... הוא אפילו התבטא עליהם בחריפות שהם חוטאים והוא מסר לילדים ועד חריף שמי שיעשה את זה מכאן ואילך יגורש מהחידר לאלתר!!!! ואז כשהרבה יצחק תיחקר אותם מה ראו על ככה ומה הגיע אליהם... הם סיפרו בתום לב שכבר מגיל שש אנחנו מתכננים את זה... אח שלנו הגדול... כל שנה מיד אחרי חג השבועות הוא מקבל על עצמו חיזוק נזירות לחודש וחצי עד תשעת הימים!!! ואז בח' באב זה מישלם יום נורו... וכל המשפחה עולה לירושלים והוא שותה יין... וכולנו אוכלים בשר איל נזיר ויש שמחה גדולה... והעיניים שלו מאירות בכזה אור עילאי שגם אנחנו רצינו לזכות... ולכן גם אנחנו רצינו לקבל על עצמנו וחיינו בכיליון עיניים שנהיה כבר ראויים לקבל על עצמנו... (אגב: כשהרבה יצחק שמע את הנימוק הברור הוא רק נבהל עוד יותר... תבין: הסיבה שהוא תיחקר אותם כי קי"ל שמבן י"א שנה ויום אחד נדרו בנדקין, והוא קיווה לגלות שהם ילדותיים ו"אינם יודעים לשם מי נדרנו ולשם מי הקדשנו, ואם ככה, אז אין נדרם נדר... אבל לא!!! מתברר שהם הבינו יותר מידי טוב מה שהם עושים... והם מתכננים לגמרי לגמרי... בקיצור: זה סופי) האמת היא שהרבה יצחק די חשש מהתגובה של אבא שלהם... תחשוב: כעת נופל עליו בבת אחת הוצאה כספית של שש קרבנות... חטאת עולה ושלמים כפול שתיים (פלוס סל מצות)... זה סיפור של 6000 שקל לשני השובבים" האלו על התחלת החיים (עוד לפני העלויות של התפילין...) אבל למרבה הפלא אבא בכלל לא הופתע... הוא חייך ואפילו דמעות עמדו לו בעיניים... כן... פרץ זרח כבר מדברים על זה כמה שנים... הם אמרו לי בפירוש שהם מתכננים את התעלול הזה... אבל שיהיה... מי יתן והיה לבבם זה להם... מי יתן ואלו יהיו כל התעלולים שלהם...

אבל פרץ זרח!!! שיהיו בריאים... לקבל על עצמם נזירות הם קיבלו... אבל להפסיק לעשות מעשה קונדס הם לא הפסיקו... וגם הפעם... יום אחד הם הסתכלו מהחצר וראו את הכומר המשומד הידוע לשימצה שמתגורר מולם... הם ראו אותם מציץ עליהם מחלון ביתו... והם התחילו לקרות לכיוונו בקריאות גנאי... "גוי גוי מי שחשמו כי לעולם חסדו" ועוד כמה דברי "עידוד" ו'ברכה'... והוא התרגז עליהם כהוגן... וכשהם כבר באו ללכת... הוא לפתע זרק עליהם משהו מחלון הבית שלו... ומיד הגיף את התריסים וסגר את החלון...

עוברי אורח ראו את המחזה והתקרבו לזירה בחדרה... וכצפוי!!! את אשר יגורנו בה... הוא זרק עליהם עצם! כן... המשומד הרשע הזה הוא מוכר למשטרה כ'בעל אוב וידעוני'... (עדיין לא תפסו אותו באופן רשמי כי כזוה יהיה עם עדים והתראה הוא יתייחב סקילה) אבל זה ידוע לכולם שהבית שלו מלא בעצמות וגולגולות והוא מעלה באוב... ויודעי דבר מתרחקים מהבית שלו כי העצמות שבהם הוא משתמש הם בחזקת ישראל אם כן הבית שלו טמא מת... והנה... ברוב זעמו הוא חיפש לזרוק משהו על הילדים... והוא בחר בעצם... איו איו... עצם יותר מכשעורה לכל הדעות נזיר מולח עליה... דא עקא שעוברי אורח ראו דרך פתח החצר שהוא פגע!!! כמעט באחד משני הילדים... במי הוא פגע?? לא יודעים... שאלנו אותם בעצמם?? הם לא יודעים לענות... מרוב בהלה הם לא שמו לב... ותכלס... אחד משניהם נטמא בודאות!!! ולא יודעים מי... אוהו... כעת התחילה הקטסטרופה... מילא היינו יודעים מי נטמא... מי שנטמא הולך ומגלח ומביא קרבן טומאה ומתחיל למנות טהרה מהתחלה... ומי שטהור ממשיך הלאה עד סוף ל' יום... אבל היות ואנחנו לא יודעים... פה מתחיל בלבן... שניהם המשיכו להמתין עד סוף ל'!! ושניהם עלו יחד עם אבא לירושלים... ואבא הביא את שתי סוגי הקרבנות!!! אחד קרבן טהרה (עולה חטאת ושלמים וסל מצות) ואחד קרבן טומאה (שתי תורים אחד לעולה ואחד לחטאת וכבש לאשם) ושניהם- פרץ זרח עשו תנאי... אם אני טהור ואתה הטמא, אז הקרבן טהרה שלי וקרבן טומאה שלך... ואם הפוך הפוך... **ותכלס שניהם התגלחו אפס!!!** וכעת שוב הם חוזרים למנות עוד ל' יום... והם שוב צריכים להגיע לירושלים עם עוד קרבן טהרה ושוב להתנות אם אני הייתי הטמא, אז הקרבן טהרה שלי, ואם אתה היית הטמא אז הקרבן טהרה שלך **ושוב שניהם מתגלחים**... והנה!!! כעת זה בדיוק שבוע ימים לאחר הגילוח שלהם והם עולים איתנו לירושלים... רבה יצחק לא כ"כ רצה לקחת אותם... לך תדע עם איזה כומר משומד הם יתחילו הפעם... אבל הם הבטיחו שהפעם הם ילכו בתלם... לוקחים אותם לירושלים ומשאירים אותם שם עד סוף ל' יום ימים יגידו... נעצור כאן... ונסמך עליך הקורא שתחשב לבד למה סיפור כזה יכול לקרא רק בכיתה ז' של הרבה יצחק, ולא בשיעור א' ישיבה קטנה של ר' אברהם...

אודות השאלה מלפני שבועיים בענייני

מעשרות...

לפני שבועיים נשאלה כאן שאלה בגיליון... שאלה בענייני תרומות ומעשרות... התעכבתי בתשובה כי מהתגובות (הנזעמות) היה ניכר שלא הבינו בכלל מה השאלה... אז אציג שוב את השאלה... והפעם מזוית אחרת... אקווה שהפעם זה יובן:

עומד לפני עם הארץ שנכשל **בשני** איסורים!! **איסור אחד** זה גזל- שיך לחושן משפט... **והאיסור השני** שיך ליורה דעה... אבל זה איסור חמור... יותר מנבילות וטריפות... יותר מבשר וחלב ויותר מאכילת חזיר... מדובר באיסור אכילת טבל שעונשו מיתה בידי שמים... **עכשיו ככה:** איך שאני מכיר את הנפשות הפועלות, להפריש אותו מהאיסור הראשון של גזל אין סיכוי... כי מדובר בהפסד של 10% מהנכסים והוא לא כשיר רוחנית לכזו הוצאה משמעותית... **אבל!! אני יכול לגלות לו בשקט** שגם אם הוא לא רוצה לתת עשר אחוז ללוי... אבל לפחות בצ'ל אותך מהאיסור השני שהוא חמור הרבה יותר... מה תעשה?? תפריש מעשר ראשון, וממנו תפריש **אחוז אחד בלבד** לכהן... ואת השאר תגזול לעצמך וככה לפחות תנצל מהאיסור החמור של טבל שעונשו מיתה...

מי שעוור אותי לרעיון הזה... זה הגמ' בנדרים שכתוב שם שר"א סובר: שעמי הארץ לא נחשדו על מעשר עני... ולמה?? כי היות והם מורים לעצמם היתר (דאי בעי מפקיר להו לנכסיה והוי עני) ממילא לא איכפת להם להפריש... ומיד אחרי שהם מפרישים הם לוקחים את זה לעצמם, (וגם רבנן דפליגי עליה דר"א מסכימים אותו בהנחה הזו) זאת אומרת: אם ע"ה ידעו, או יותר נכון יטעו לחשוב שאחרי שאתה מפריש אתה יכול לקחת את זה לעצמך... לא יהיה אכפת להם להפריש... אז קדימה... בא נעשה את זה גם כמעשר ראשון ותרומת מעשר... ולחש להם באופן להפריש מעשר ראשון, משם להפריש אחוז אחד לכהן, והשאר תגזול לעצמך... וכך אציל אותו לכל הפחות מטבל?? **והתשובה היא כן:**

אם אני אגלה לעם הארץ שקיים פתרון כזה שאתה מפריש מעשר ראשון!! לוקח אותו לעצמך ורק את התרומת מעשר נותן לכהן...

יתכן שזה יהיה היום האחרון שע"ה יכשל באכילת טבל!!!

אבל באותה מידה!!!! זה גם יהיה היום האחרון שרוב **עמי הארץ מעשרים הם**... ס"ס רוב ע"ה מעשרים הם... ולמה?? רק בגלל שהם **לא יודעים** את הטריק שלי... (כי הם חושבים שהתרומ"ע לכהן והמעשר ראשון ללוי תלויים אחד בשני... ואי אפשר לפצל אותם...) אבל ברגע שהם ידעו שבשביל להיפטר מעוון טבל... מספיק להפריש עשר ולקחת תשע לעצמך... זה יהיה היום האחרון שאנחנו נראה הוראת קבע של עמי הארץ בעמותה של שבט הלוי...

אז נכון... נכון אמנם שנחסוך לעמי הארץ המון המון עוונות חמורים של אכילת טבל בסדר גודל של מיתה בידי שמים...

אבל!!! כאן מגיע הסקופ הגדול! אתה לא יכול לחסוך עבירות חמורות לעמי הארץ... על חשבון מוון שמגיע ללויים מהם ביושר... על משקל "אין אדם מציל עצמו בממון חבירו" אין לך רשות להציל את ע"ה ממיתה בידי שמים על חשבון מעשר ראשון שעד כה רוב עמי הארץ נתנו ללויים ומכאן ואילך יעדר טרף מביתך...

המסר פה הוא מפחיד: אנחנו לא עושים קירוב בכל מחיר!!! אנחנו לא בכל מחיר מונעים ומצילים יהודי מלאכל נבלות וטרפות... אם ההצלה הרוחנית שלו כרוכה בגזל... אם זה כרוך בממון שמגיע ביושר ליהודי ואנחנו עלולים למנוע את זה ממנו... על זה נאמר: העליטהו לרשע וימות... גם אם עמי הארץ יכשלו כל החיים שלהם בטבל גמור... אנחנו לא נמנע מהלוי את המעשר ראשון שמגיע לו מהרוב עמי הארץ שמעשרים הם...

